

مشهدی نیشی و آقا متکاغنی
حصه بیجا سول سیه مدیر بیجا
(در مجامع تبریر) با سوره طه نیشی لوروس

عزما نلا دیو لاله لر

از بره فراموشی او ننده روزنه به اجف با افق و لجه سیه
مخدمه رفیع بته

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E.70.1

از بره کیده جکه
کینه بکنیز
از بره فراموشی او

فقهی است
 در علم
 که در این کتاب
 آمده است
 در علم
 که در این کتاب
 آمده است
 در علم
 که در این کتاب
 آمده است

نور عینم او علم

بود خدای جا هنر فاضله به اوزار یعنی ایوبه عالمه که نور و نور بوده
 حاله این که عده یافته کلامی برترم عجا که کون کلور استش باز در مری
 جمله من (کلور) خود فلان کوه عرفت اید جوزر (عبارت) که اراه مقده بر
 ه ^{۲۴} هر راه ^{۲۴} تا غنی مکتوبه اده نایب اوله به کون قدر کل مکتوبی
 باز مکتوبی به کون ^{۲۴} تا بنده اده به حسابی بولفته و صورتی
 بقدم بوزر . ختم اوله به بر ختم اوله بنظر او کویکی (له دی) بی
 بویانده او ددای بخت کونده ایدم هر قدر نه دی ابدای
 دایمه اول او علم همه صبر اقامت تقصیر بطرفه معانه اوله به
 اوله زین و بهر بسند ایدم زینت بجه صلی کون اوله به هجره
 باز بنظر مکتوبه ادرده کوزل بر او کویکی بوطه ستر اگر در جوار
 و بند سزایب و کونده صکله اوله به برابر کونده او زینت تقربه ایدم
 اوله بنظره بوزر ده کویکی ستر فاکوب حفظه ستر او علم بی نور زین ایدم

(له دینه) اوله کون خرا لا او مرقبیه
 در قدر ستر هبیت اجدید و نورا بولم کونده بطبع کونده ایدم